

[Hans Hækkerup]

kvens af det nej. Vi præciserer, at den danske holdning er, at vi ønsker at få Barsebäck lukket nu.

Miljøministeren sagde også i sit indlæg, at han nu ønskede at drøfte Barsebäck med den svenske energiminister, og miljøministeren begrundede det udtrykkeligt i Tjernobylulykken. Derfor vil jeg gerne understrege over for ministeren og over for hr. Ove Jensen, at vores forslag er fremsat den 22. april 1986, altså før ulykken i Sovjetunionen.

Vi mener selvfølgelig, at det ikke er rimeligt at sammenligne sikkerheden på de svenske a-kraftværker med sikkerheden på de sovjetiske, men for os har ulykken på Tjernobylværket alene i sammenhæng med Barsebäck understreget alvoren i forbindelse med atomkraft og atomkraftulykker.

Jeg forsøgte i går at få lov til at besøge Barsebäck for at få lejlighed til at stille nogle spørgsmål til driftsledelsen om sikkerheden, før vi skulle have debatten her i dag, og jeg kan meddele, at det desværre ikke kunne lade sig gøre. Jeg prøvede at ringe derover, og de mente ikke, at det er noget godt tidspunkt at drøfte disse spørgsmål på, og da jeg så alligevel tog over til Barsebäck, havde de ikke tid til at tale med mig. Jeg fik dog lov til at tale med en funktionær fra driftsledelsen pr. telefon og fik lejlighed til at stille nogle af de spørgsmål, som har været rejst i den danske debat, men de svar, jeg fik, stillede i hvert fald ikke mig tilfreds, og jeg synes, det er skuffende, at der ikke er større åbenhed om disse spørgsmål fra svensk side.

Risøs direktør, Niels Busch, understregede forleden dag i TV, at intet atomkraftværk er 100 pct. sikkert, så selv om de svenske atomkraftværker i sikkerhedsmæssig henseende er blandt de bedste i verden, kan vi i Danmark alligevel ikke leve med selv den mindste risiko for det værst tænkelige uheld, fordi konsekvenserne vil være så forfærdelige for København og for hele Danmark. Dette her er ikke bare et spørgsmål om bedre information og mere sikkerhed. Det værst tænkelige uheld – og det er en arbejdsgruppe under miljøstyrelsen, der har udarbejdet en rapport om det – ville betyde, at mindst 630.000 mennesker skulle evakueres i mindst en måned, og så forestiller man sig i øvrigt, at de hver dag skulle tage ind på arbejde! Jeg ved ikke, hvor man ville anbringe 630.000 mennesker her på Sjælland. Jeg ved ikke, hvor-

dan man ud over de mennesker, der i forvejen tager ind til København hver dag, ville sikre, at 300.000 mennesker ekstra skulle kunne transporteres ind til København hver dag. Tror man virkelig, at folk ville tage herind hver dag på arbejde efter sådan en ulykke, og tror man, de ville flytte tilbage til deres lejligheder i København efter en måned? Rapporten siger også, at alle tage og husfacader skal sandblæses eller vandspules for at nedsætte strålingen. Men man siger ikke noget om, hvad der skal ske med det vand; det skal skylles direkte ud i kloakken og ud i Øresund. Asfalten på alle gader skal skrælles af. Alle fliser skal vendes. Alle haver skal graves i 1 meters dybde eller noget i den retning. Alle landbrugsprodukter på en meget stor del af Sjælland skulle ved det værst tænkelige uheld høstes, men det kan ikke anvendes til hverken menneske- eller dyreføde. Det skal deponeres i grusgrave, og hvad der så sker, når det regner på de grusgrave og forureningen synker ned til grundvandet, kan man kun gisne om.

Det værst tænkelige uheld vil simpelt hen være så uacceptabelt for det danske samfund, at vi ikke kan leve med det, selv om risikoen er meget, meget lille. Og selv under de forudsætninger, som miljøstyrelsen stillede op, ville der alligevel for den generation af mennesker, der lever i dag i Københavnsområdet, være tale om 1.500 ekstra leukæmi- og kræftdødsfald, 100 fosterskader og over 400 genetiske skader ifølge miljøstyrelsens rapport.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget har vi udtrykkeligt nævnt, at regeringen skal sætte undersøgelser i gang vedrørende andre atomkraftværker, hvor et udslip kan berøre dansk område – det er ikke mindst Greifswaldværket, vi tænker på – og disse bemærkninger er desværre, siden vi fremsatte forslaget, blevet uhyggeligt aktuelle. Jeg synes, den sovjetiske opførsel efter ulykken har været rystende uansvarlig, og det understreger for os at se behovet for, at man nu går i gang med at beskæftige sig med de andre atomkraftværker, der ligger i nærheden af dansk område.

Vi mener, at der skal udarbejdes beredskabsplaner for ulykker på andre atomkraftværker, bl.a. en beredskabsplan for en ulykke på Greifswald.